

۱۰ پیش بینی درست ۱۰۰ سال پیش

در سال ۱۹۰۰ میلادی یک مهندس عمران آمریکایی به نام جان الفرت واتکینز درباره جهان در سال ۲۰۰۰ پیش بینی هایی کرد. او چگونه این کار را کرد؟

مجله بی بی سی نیوز

در سال ۱۹۰۰ میلادی یک مهندس عمران آمریکایی به نام جان الفرت واتکینز درباره جهان در سال ۲۰۰۰ پیش بینی هایی کرد. او چگونه این کار را کرد؟

در آغاز هر سال میلادی، رسانه ها با مطالب فراوانی که به پیش بینی رخدادها در ماه های آتی می پردازند، پر می شوند. ولی در روزهای اخیر، پیش بینی بسیار دور و درازتری از سوی یک مهندس نه چندان ناشناخته، توجه مخاطبان فراوانی را به خود جلب کرده و دست به دست چرخیده است.

در دسامبر سال ۱۹۰۰ در آغاز قرن بیستم، جان الفرت واتکینز در صفحه ۸ یک مجله آمریکایی مربوط به زنان به نام لیدیز هوم ژورنال (Ladies Home Journal) یادداشتی نوشت با عنوان "آنچه در صدسال آینده ممکن است اتفاق بیفتد."

او مقاله خود را با این جمله ها آغاز کرد: "این گونه پیشگویی ها غریب به نظر می رسد، و تقریباً ناممکن."

واتکینز نوشته بود که با بزرگ ترین موسسات علمی و آموزشی در خصوص ۲۹ موضوع مشورت کرده است.

او معمولاً برای مجله ساتردی ایوینینگ پست که دفترش در ایندیاناپولیس بود مطلب می نوشت.

این نشریه، مقاله واتکینز را برای مخاطبان امروزی خود دوباره منتشر کرده است و جف نیلسون، سردبیر تاریخ این نشریه، مقاله ای در ستایش دقت واتکینز نوشته است.

نوشته واتکینز و مقاله جف نیلسن در سایت توئیتر دست به دست چرخیده و سروصدای زیادی به پا کرده است.

اکنون ببینیم کدام پیش بینی های واتکینز درست از آب درآمده و کدام نادرست.

۱۰ پیش بینی درست واتکینز

۱- عکاسی رنگی دیجیتال

البته واتکینز از واژه "دیجیتال" استفاده نکرده بود و دقیقاً هم نگفته بود که دوربین های دیجیتال و کامپیوترها چگونه کار می کنند ولی او به دقت پیش بینی کرد که مردم چگونه از فناوری جدید تصویری استفاده خواهند کرد.

"عکس ها از هر فاصله ای تلگراف خواهند شد. اگر صد سال بعد از این، جنگی در چین رخ دهد، عکس هایی از تکان دهنده ترین وقایع، یک ساعت بعد در روزنامه ها منتشر خواهد شد... همه عکس ها با رنگ های طبیعی منتشر خواهد شد."

آقای نیلسن می نویسد که این پیش بینی بزرگی بود. واتکینز زمانی این پیش بینی را کرد که یک هفته طول می کشید که تصویری از آنچه در چین رخ می داد به روزنامه های غربی برسد.

او می نویسد که در آن زمان مردم فکر می کردند خود عکاسی هم یک معجزه است، و عکاسی رنگی هم امری تجربی بود.

فکر اختراع دوربین هایی که اطلاعات را از آن سوی دنیا جمع آوری کند و انتقال بدهد نکته مهمی بود. این گونه نبود که او صرفاً تکنولوژی آن روز را گرفته باشد و به قدم بعدی آن نگاه کرده باشد. سخنش بسیار فراتر از چیزی بود که در آن زمان می گفتند."

پاتریک تاکر از اعضای انجمن آینده جهان که در مریلند آمریکا فعالیت می کند، بر این باور است که واتکینز ممکن است که به دستاوردهای بزرگ تری در آینده هم اشاره کرده باشد.

آقای تاکر می گوید که امروز ایده "تلگراف شدن عکس ها" به طرزی شگفت آور در دسترسی ما به اطلاعات از روی وب نمود پیدا کرده است.

۲- آمریکایی ها قدبلندتر خواهند شد

"آمریکایی ها از یک تا دو اینچ قدبلندتر خواهند شد."

آقای نیلسن می نویسد واتکینز در این مورد، دقتی بدون هرگونه خطا داشته است. مرد آمریکایی در سال ۱۹۰۰ به طور میانگین حدود ۶۶ تا ۶۷ اینچ (۱.۶۸ تا ۱.۷۰ متر) قد داشت و تا سال ۲۰۰۰ این میانگین به ۶۹ اینچ (۱.۷۵ متر) رسید.

امروز این عدد ۶۹.۵ اینچ (۱.۷۶ متر) برای مردان و ۶۴ اینچ (۱.۶۳ متر) برای زنان است.

۳- تلفن های همراه

"تلفن بی سیم و مدارهای تلگرافی سراسر دنیا را در بر خواهد گرفت. شوهری در وسط اقیانوس اطلس خواهد توانست با همسرش که در خلوتگاه خودش در شیکاگوست صحبت کند. ما خواهیم توانست به همان سهولت که از نیویورک با بروکلین حرف می زنیم به کشورهای دیگر تلفن بزنیم."

در زمان واتکینز کسی چیزی از تلفن های بین المللی نشنیده بود. ۱۵ سال پس از آن بود که الکساندر گراهام بل نخستین تماس تلفنی از یک ساحل آمریکا را به ساحلی در آن سوی آمریکا برقرار کرد. فکر گفت و گوی بی سیم واقعا دور از ذهن بود.

۴- غذاهای آماده

"غذاهای آماده از جاهایی شبیه نانوائی های امروزی تهیه خواهد شد."

فراوانی غذاهای آماده در سوپرمارکت ها و فروشگاه های غذای آماده نشان می دهد که پیش بینی واتکینز درست از آب درآمده است؛ اگرچه او بر این تصور بود که غذاها در بشقاب ارائه می شوند و بعدا برای شسته شدن به موسسات آشپزی بازگردانده می شوند.

۵- رشد کند جمعیت

"جمعیت آمریکا ممکن است بین ۳۵۰ میلیون تا ۵۰۰ میلیون نفر می شود."

جف نیلسن می نویسد که این عدد بسیار زیاد است ولی دست کم، جهت پیش بینی واتکینز درست بوده است. اگر جمعیت آمریکا با همان نرخ که در فاصله سال های ۱۸۰۰ تا ۱۹۰۰ داشت افزایش یافته بود، در سال ۲۰۰۰ این رقم از مرز یک میلیارد نفر می گذشت.

اما این رشد، تنها ۳۶۰ درصد بود و بر این اساس، جمعیت آمریکا در آغاز قرن جدید به ۲۸۰ میلیون نفر رسید.

۶- سبزیجات گرمخانه ای

"با قراردادن سیم های الکتریکی در زیر خاک و باغ هایی بزرگ در زیر شیشه، کشاورزها زمستان را به تابستان تبدیل خواهند کرد و شب را به روز. سبزیجات زیر نور ناشی از الکتریسیته قوی، که مثل آفتاب عمل خواهد کرد، رشد سریع تری پیدا خواهند کرد. جریان الکتریسیته که در خاک استفاده می شود، سبب تولید گیاهان ارزشمندی خواهد شد که بزرگ تر و سریع تر رشد می کنند. این جریان همچنین علف های مزاحم را از بین خواهد برد. اشعه نورهای رنگی رشد بسیاری از گیاهان را تسریع خواهد کرد. الکتریسیته که به

دانه های باغ می رسد، با سرعتی غیرعادی باعث شکوفا شدن و رشد آنها می شود."

فیلیپ نورمن از موزه باغ در لندن می گوید که "باغ های بزرگ زیر شیشه" همان زمان هم وجود داشت ولی پیش بینی او در استفاده از الکتریسیته درست بود. با این حال، نورهای رنگی و انتقال جریان برق به دانه ها هنوز اتفاق نیفتاده، ولی ممکن است تا الان تجربه هایی در این زمینه صورت گرفته باشد.

الکتریسیته قطعا در تکثیر گیاهان اهمیت دارد. اولین نشانه از این فناوری که در اختیار داریم، کتابچه ای است که در سال ۱۹۵۳ توسط انجمن گسترش برق بریتانیا منتشر شده و "برق در باغ شما" نام دارد که درباره گرم کردن قاب های گیاهی و خاک باغچه و گلخانه ها توضیح داده است.

همچنین یک دستگاه گرم کننده خاک محصول سال ۱۹۵۶ وجود دارد که در خاک گذاشته می شد و به رشد سریع دانه ها در گلخانه ها کمک می کرد.

۷- تلویزیون

"انسان سراسر جهان را خواهد دید. آدم ها و انواع اشیا در کانون تمرکز دوربین هایی قرار خواهند گرفت که در گستره ای به اندازه هزاران مایل، به صورت الکتریکی با صفحه هایی در آن سوی مدار وصل می شوند."

پیش بینی واتکینز در این باره که دوربین ها و صفحه ها از طریق مدارهای برقی به یکدیگر وصل می شوند، در قرن بیستم عملا با برنامه های زنده تلویزیونی و بعدتر با وب کم ها به واقعیت پیوست.

۸- تانک ها

دژهای عظیم چرخدار در فضاهای آزاد با سرعت قطارهای سریع السیر امروزی حرکت خواهند کرد.

جف نیلسن می گوید که لئوناردو داوینچی هم در این باره حرف زده بود ولی واتکینز این ایده را جلوتر برد. کمتر کسی می توانست چنین دورنمایی را پیش بینی کند.

۹- میوه های درشت تر

"نوه های نوه های ما توت فرنگی هایی به بزرگی سیب خواهند خورد."

در قرن گذشته، تعداد زیادی از میوه های درشت تر تولید شده اند ولی واتکینز مشخصا درباره توت فرنگی ها بیش از حد خوش بین بوده است.

۱۰- قطار سریع السیر Acela

"سرعت قطارهای عادی دو مایل در دقیقه خواهد بود. قطارهای سریع السیر صد و پنجاه مایل در ساعت حرکت خواهند کرد."

درست ۱۰۰ سال بعد از نوشتن این جمله ها، دقیقا در همان ماه، خطوط راه آهن پرسرعت امترک، اسلا اکسپرس، بین بوستون و واشنگتن دی سی افتتاح شد. این قطارها تا ۱۵۰ مایل در ساعت راه می روند، هر چند که میانگین سرعتشان به طور قابل ملاحظه ای کمتر از این است. ریل های پرسرعت در آن سوی دنیا، حتی در سال ۲۰۰۰ به طور چشمگیری سریع تر از این بوده است.

و چهار پیش بینی که درست از آب در نیامد

۱- C و X و Q در کار نخواهد بود.

"در الفبای روزانه حروف C و X و Q حذف خواهند شد. این حرف ها به دلیل اینکه دیگر به آنها احتیاجی نیست، دیگر مورد استفاده قرار نمی گیرد."

پاتریک تاکر، عضو انجمن آینده جهان می گوید که این پیش بینی به وضوح اشتباه بود، ولی از این نظر قابل توجه بود که اشاره ای داشت به تاثیرات ممکن ارتباطات جمعی بر خود ارتباطات.

۲- همه روزانه ۱۰ مایل پیاده خواهند کرد.

۳- دیگر در شهرهای بزرگ ماشین وجود نخواهد داشت.

"همه ترددهای پرشتاب در محدوده شهرها در زیر یا بالای زمین خواهد بود."

با این حال، بسیاری از شهرها در مرکزهای تاریخی خود، منطقه های پیاده رو دارند و او به درستی، خیابان های دو طبقه و متروها را نیز پیش بینی کرده بود.

۴- پشه و مگس در کار نخواهد بود.

"پشه ها، مگس ها و سوسک ها ریشه کن خواهند شد."

این پیش بینی واتکینز هم درست از آب درنیامد. درواقع، در آمریکا و برخی دیگر از کشورها حشرات موزی در حجمی انبوه در حال بازگشت اند.

شاید ریشه کن شدن پشه و مگس چیزی باشد که باید انتظار آن را در سال ۲۱۰۰ داشت.

واتکینز چگونه کار می کرد؟

پاتریک تاکر

عضو انجمن آینده جهان

اگر این قطعه کوچک از پیش بینی های واتکینز را در نظر بگیریم، او پیش بینی کننده بی نقصی نبوده است. ولی این به آن معنا نیست که او را پیش بینی کننده بدی بدانیم. با وجود اینکه او پیش از شکل گیری انجمن آینده جهان در سال ۱۹۶۶ درگذشت، برای ما جای افتخار بود که او را به عنوان عضو این انجمن بپذیریم. ما بر این باوریم که صحبت کردن درباره آینده مهم ترین کاری است که مردم می کنند، با وجود اینکه آینده، ذاتا، ناشناخته است. ما هیچ وقت نمی توانیم به طور کامل آن را بشناسیم ولی همیشه می توانیم برای آنچه ممکن است اتفاق بیفتد بهتر آماده باشیم. واتکینز کمک کرد که مردم این "آماده شدن" را آغاز کنند. او به خلق و تولید توجه داشت.

زندگی واتکینز در یک نگاه

در سال ۱۸۵۲ به دنیا آمد و در سال ۱۹۰۳ درگذشت.

او مهندس قطار بود تا زمانی که در سال ۱۸۷۴ دچار سانحه ای شد که به معلولیتش انجامید.

پس از آن مدتی برای راه آهن پنسیلوانیا به کارهای دفتری مشغول بود.

او در سال ۱۸۸۵ به عنوان یک متصدی بخش حمل و نقل در موزه ملی آمریکا انتخاب شد.